

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

กองพัฒนากฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎหมายไทย
๗๘๐++
ฉบับ

หมด
ความจำเป็น

ไม่บรรลุ
วัตถุประสงค์

ไม่สอดคล้อง
กับ
สภาพการณ์

ไม่พัฒนา
ตาม
หลักสากล

อุปสรรค
การดำรงชีวิต/
ประกอบอาชีพ

ทุจริต
ประพฤติ
มิชอบ

สร้างภาระ
แก่ประชาชน

มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ

“ (วรรคสอง)... เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนา กฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ

ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ค. ด้านกฎหมาย

(๑) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตและระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็นเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

Regulatory Reviews/ Ex-post Evaluation

<i>Appropriateness</i>	ความเหมาะสม/จำเป็น
<i>Effectiveness</i>	ประสิทธิภาพของการบังคับใช้
<i>Efficiency</i>	ความคุ้มค่า (ประโยชน์-ต้นทุน/ภาระ-ผลกระทบ)
<i>Alternatives</i>	ไม่อาจใช้วิธีดำเนินการอื่น

ความมุ่งหมาย

ประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายและกฎว่า

- ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายมากน้อยเพียงใด
- คุ่มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่
- มีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่เพียงใด

นิยาม “การประเมินผลสัมฤทธิ์” มาตรา ๓

กฎหมายที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์

- **กฎหมาย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ**
- **พระราชกำหนด**
- **ประกาศ คำสั่ง บรรดาที่มีผลบังคับเช่นเดียวกับกฎหมาย**
- **กฎ “กฎตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง บรรดาที่มีผลให้เกิดภาระแก่ประชาชน หรือการไม่ปฏิบัติตามจะมีผลให้ต้องได้รับโทษหรือเสียสิทธิหรือกระทบต่อสถานะของบุคคล”**

กฎหมายที่ไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ (๑)

๑. กฎหมายที่มีผลใช้บังคับเฉพาะระยะเวลาหนึ่ง และระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปแล้ว

- กฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
- กฎหมายว่าด้วยการกู้เงินของรัฐบาล
- กฎหมายยกเว้นความผิด
- กฎหมายกำหนดให้ประชาชนแสดงความจำนง มาจดแจ้ง
หรือแสดงหลักฐานเพื่อรับสิทธิ

กฎหมายที่ไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ (๒)

๒. กฎหมายที่บัญญัติให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และได้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นแล้ว

- กฎหมายเวนดินอสังหาริมทรัพย์
- กฎหมายโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- กฎหมายจัดตั้งศาล ยกฐานะศาล และเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาล
- กฎหมายตั้งจังหวัดและกำหนดเขตจังหวัด
- กฎหมายเหรียญที่ระลึก เครื่องราชอิสริยาภรณ์ กำหนดยศและวิทยฐานะ

กฎหมายที่ไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ (๓)

๓. กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หรือการจัดตั้งหรือการจัดองค์กรของหน่วยงานของรัฐ เฉพาะที่ไม่มีผลกระทบต่อประชาชน
๔. กฎหมายกำหนดลักษณะของเครื่องแสดงวิทยฐานะ เครื่องหมายหรือเครื่องแบบ
๕. ประมวลกฎหมาย

มาตรา ๒๙ (๓)(๔)(๕)

กฎหมายที่ไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ (๔)

๖. กฎหมายตามกฎกระทรวงกำหนดกฎหมายตามมาตรา ๒๙ (๖)

พ.ศ. ๒๕๖๒

- กฎมณเฑียรบาลทุกฉบับและที่แก้ไขเพิ่มเติมและกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการในพระมหากษัตริย์
- กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารการศาสนา
- กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ
- กฎหมายเกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

ผู้มีหน้าที่ประเมินผลสัมฤทธิ์

- ❖ หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการบังคับใช้กฎหมาย
- ❖ กรณีมีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบหลายหน่วย : ผู้รักษาการฯ กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (หนึ่งหรือหลายหน่วย)
- ❖ กรณีมีผู้รักษาการร่วมกันหลายคน : ผู้รักษาการหารือร่วมกัน เพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบ
- ❖ กฎหมายที่ไม่มีผู้รักษาการ : นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด

ผู้มีหน้าที่กำกับและติดตามการประเมินผลสัมฤทธิ์ : ผู้รักษาการฯ หรือ นรม.

เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์

- **ครบรอบระยะเวลา ๕ ปี** ที่กฎหมายนั้นใช้บังคับ/ครบรอบเวลาอื่นตามกฎหมายกระทรวง
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจาก**องค์กรที่เกี่ยวข้อง/ประชาชน** และหน่วยงานเห็นว่า**มีเหตุผลอันสมควร** (ประเมินเพียงบางเรื่องได้)
 - ได้รับข้อเสนอแนะจาก**คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย** (ประเมินเพียงบางเรื่องได้)
 - กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย
- ** การประเมิน พระราชกำหนดครั้งแรก ให้ประเมินภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ พระราชกำหนดนั้นมีผลใช้บังคับ**

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของ “กฎ”

- ประเมินเฉพาะกฎที่มีผลให้เกิดภาระแก่ประชาชน หรือการไม่ปฏิบัติตามจะมีผลให้ต้องได้รับโทษหรือเสียสิทธิหรือกระทบต่อสถานะของบุคคล
- ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎในคราวเดียวกันกับการประเมินกฎหมายแม่บท
- อาจประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎเป็นการเฉพาะ เมื่อ
 - หน่วยงานเห็นว่ากฎนั้นก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชนหรือกระทบสิทธิของประชาชนอย่างร้ายแรง
 - คณะกรรมการพัฒนากฎหมายแจ้งให้หน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎเป็นการเฉพาะ ภายในเวลาที่กำหนด

การนับรอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์

๑. กฎหมายที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

- ประเมินผลสัมฤทธิ์ในรอบระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับเป็นต้นไป
- ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้แล้วเสร็จไม่ช้ากว่า ๑ ปี นับแต่วันครบรอบระยะเวลา
- ตัวอย่างการนับรอบระยะเวลาของ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งแรก	
วันครบรอบระยะเวลา ๕ ปีที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ	๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗
ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ - ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗
ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ให้แล้วเสร็จภายใน	๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘
การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งที่สอง	
วันครบรอบระยะเวลา ๕ ปีถัดไป	๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๗๒
ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่	๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ - ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๗๒
ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ให้แล้วเสร็จภายใน	๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๗๓

๒. กฎหมายที่มีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

- ประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งแรกไม่ช้ากว่าห้าปีนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ (เริ่มดำเนินการก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)
- เมื่อเลือกประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งแรกในปีใด ให้ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีก่อนหน้า (ให้ถือว่าปีที่ทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวเป็นปีที่ต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์)
- ประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งต่อ ๆ ไป ทุกรอบระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ ๑ มกราคม ของปีที่ต้องทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งแรก
- ดำเนินการประเมินให้แล้วเสร็จไม่ช้ากว่า ๑ ปี นับแต่วันที่ต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์

กฎกระทรวงกำหนดรอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

- ตัวอย่างการนับรอบระยะเวลาของ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งแรก	
ต้องดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนวันที่	๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗
วันเริ่มดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ (วันสมมติ)	๑๐ มีนาคม ๒๕๖๘ (ให้ถือว่าปี ๒๕๖๘ เป็นปีที่ต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์)
ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่	๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓
ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ให้แล้วเสร็จภายใน	๙ มีนาคม ๒๕๖๘
การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งที่สอง	
วันครบรอบระยะเวลา ๕ ปีถัดไป	๑ มกราคม ๒๕๖๙
ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่	๑ มกราคม ๒๕๖๘ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘
ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ให้แล้วเสร็จภายใน	๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๙

การเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมาย

- เพื่อประโยชน์ในการให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมายได้อย่างทั่วถึง **ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์** จัดให้มีและเผยแพร่ข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในระบบกลาง
 - **ตัวบทกฎหมายและกฎเกณฑ์** ที่อยู่ในความรับผิดชอบที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน
 - **คำแปลของกฎหมาย** เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน
 - **คำอธิบายโดยสรุปสาระสำคัญ** ของกฎหมายในลักษณะที่ประชาชนจะสามารถเข้าใจได้
 - **ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และขอบเขต** การมีผลบังคับใช้กฎหมาย

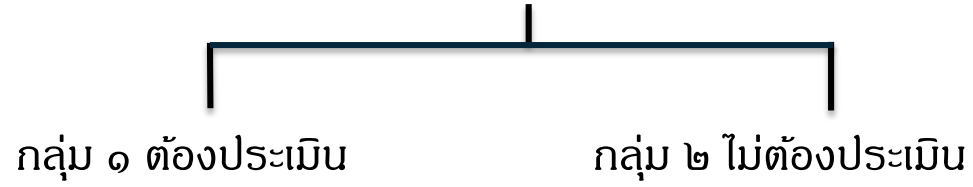
การเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมาย

- หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฉบับใดเป็นผู้รับผิดชอบ การจัดทำคำอธิบายและคำแปลของกฎหมาย และการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย
- สำหรับกฎหมายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ให้ผู้รักษาการ ตามกฎหมายเป็นผู้กำหนดหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการจัดทำคำอธิบายและคำแปล ของกฎหมาย และการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมาย หรือร่วมกันกำหนดในกรณีมีผู้รักษาการตาม กฎหมายหลายคน หรือนายกรัฐมนตรีกำหนดกรณีไม่มีผู้รักษาการตามกฎหมาย

การประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

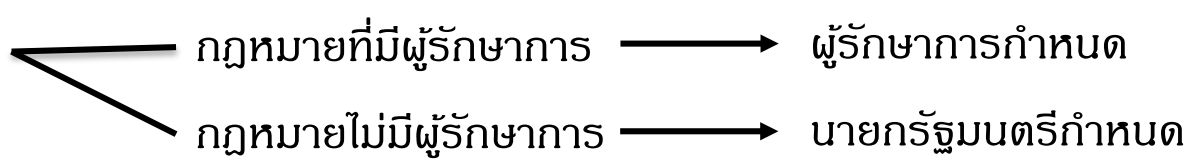
- ให้ผู้รักษาการตามกฎหมายหรือนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ไว้ในระบบกลางภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ (๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)
- ให้ผู้รักษาการตามกฎหมายหรือนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการจัดทำคำอธิบายสรุปสาระสำคัญของกฎหมายและคำแปลของกฎหมายสำหรับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ภายในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๓

ขั้นที่ ๑ → ดูว่ากฎหมายในความรับผิดชอบเป็นกฎหมายที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์หรือไม่?

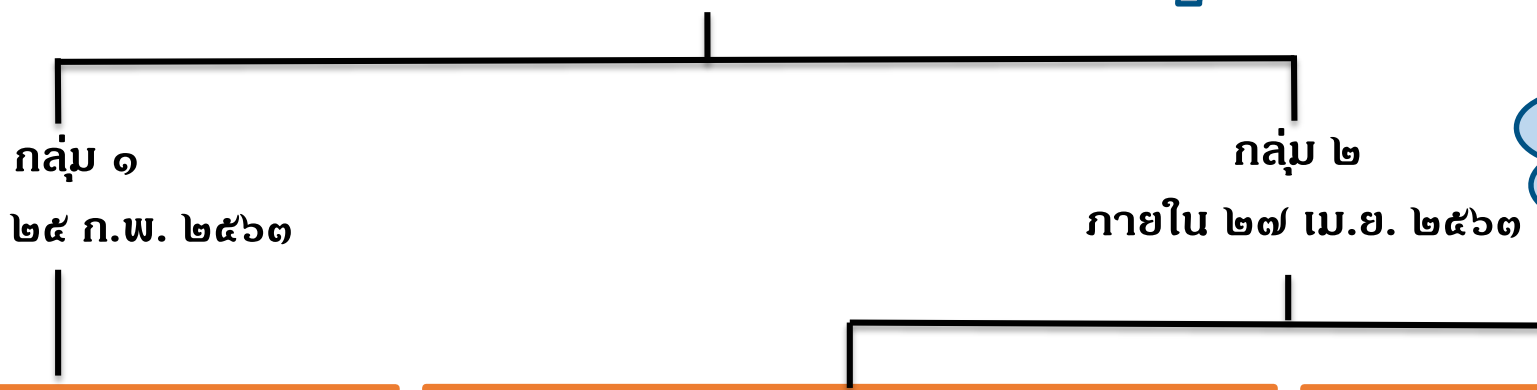

ดูจาก ม. ๒๙ + กฎกระทรวงกำหนดกฎหมายตาม ม. ๒๙ (๖)

ขั้นที่ ๒ → กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ขั้นที่ ๓ → ประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

แจ้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายด้วย

- ประเมินผลสัมฤทธิ์
- เผยแพร่กฎหมายและกฎเกณฑ์
- จัดทำ + เผยแพร่ คำแปล+คำอธิบาย

- กม. ที่ไม่ต้องประเมินตาม ม. ๒๙ (๓) (๕) (๖)
- เผยแพร่กฎหมายและกฎเกณฑ์
- จัดทำ + เผยแพร่ คำแปล+คำอธิบาย

- กม. ที่ไม่ต้องประเมินตาม ม. ๒๙ (๑) (๒) (๔)
- เผยแพร่กฎหมายและกฎเกณฑ์

บัญชี ๑ กฎหมายที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รักษาการ

ลำดับ	รายชื่อกฎหมาย	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	กำหนดเวลาที่ต้อง ประเมินให้แล้วเสร็จ
๑.	พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒		
๒.	พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑		
๓.	พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔		
๔.	พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑		
๕.	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕		
๖.	พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖		
๗.	พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐		

บัญชี ๒ กฎหมายที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รักษาการร่วม

ลำดับ	รายชื่อกฎหมาย	ผู้รักษาการ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	กำหนดเวลา ที่ต้องประเมินให้ แล้วเสร็จ
๑.	พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	นรม./ รมว.กค./ รมว. พง./ รมว.มท./ รมว. อก.	กรมพัฒนาพลังงาน ทดแทนและอนุรักษ์ พลังงาน	๒๕๖๗
๒.	พระราชกำหนดการป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	รมว.สธ./ รมว.อก.		
๓.	พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕	รมว.กค./ รมว.อก.		
๔.	พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐	รมว.ทส./ รมว.อก.		
๕.	พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗	รมว.กษ./ รมว.พณ./ รมว.อก.		

บัญชี ๓ กฎหมายที่ต้องจัดทำคำอธิบายและคำแปลของกฎหมาย
และการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมายและกฎเกณฑ์
ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รักษาการร่วม

ลำดับ	รายชื่อกฎหมาย	ผู้รักษาการ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
๑.	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ๒๕๔๕ (ได้รับยกเว้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรา ๒๙ (๖) และข้อ ๔ ของกฎกระทรวงกำหนดกฎหมายตาม ๒๙ (๖) พ.ศ. ๒๕๖๒)	รมว.กต./ รมว.อก.	

หลักการสำคัญในการประเมินผลสัมฤทธิ์

- **รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง**
- พิจารณาความสอดคล้องกับหลักการตามหมวด ๑ บททั่วไป และหมวด ๓ การตรวจสอบเนื้อหา
- **คำนึงถึง**
 - ความได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ที่ได้รับจากการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เทียบกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการ
 - สกิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมาย
 - ความสอดคล้องหรือการอนุวัติการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
 - เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- **แสดงข้อมูลสถิติ เอกสารอ้างอิง และหลักฐานเชิงประจักษ์**

สรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์

เมื่อปรากฏผลการประเมินว่า

- กฎหมายมิได้ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย
- ไม่คุ้มค่ากับการะที่เกิเกิดขึ้นแก่รัฐหรือประชาชน
- มีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง

**ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิก ปรับปรุง หรือแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายนั้นโดยทันที**

แนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในแนวทางนี้ “หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์

ข้อ ๒ กฎหมายใดมีผู้รักษาการตามกฎหมายร่วมกันหลายคน การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้กระทำโดยการปรึกษาหารือร่วมกัน ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ให้เสนอนายกรัฐมนตรีวินิจฉัย โดยนายกรัฐมนตรีจะขอให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอความเห็น เพื่อประกอบการวินิจฉัยก็ได้

ข้อ ๓ ให้หน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในแนวทางนี้ด้วย

ข้อ ๘ การประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่ช้ากว่า
หนึ่งปีนับแต่มีเหตุที่ต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยให้ประเมินว่าการบังคับใช้
กฎหมายได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด
คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอัน
ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายดังต่อไปนี้

(๑) การมีกฎหมายเพียงพอเท่าที่จำเป็น โดยยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็น ล้าสมัย หรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบประชาชน

(๒) การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

(๓) การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันของกฎหมาย

(๔) การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

(๕) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ข้อ ๕ การรับฟังความคิดเห็นประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์
อย่างน้อยต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นจากผู้ซึ่งมีสิทธิหรือหน้าที่
หรือได้รับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติการ
และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้หน่วยงานดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง และจะใช้วิธีการอย่างหนึ่ง
หรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานนั้น
- (๒) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น
- (๓) การสัมภาษณ์ หรือการเชิญให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น
- (๔) การสำรวจความคิดเห็น
- (๕) วิธีการอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ ๖ ในการรับฟังความคิดเห็นให้หน่วยงานประกาศวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งอย่างน้อยต้องครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมายนั้น

(๒) มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

(๓) ประโยชน์ที่คาดว่าประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมายนี้

(๔) ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ

ตามกฎหมาย

การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นนอกจากที่กำหนดไว้ในแนวทางนี้ให้นำหลักเกณฑ์หรือคำแนะนำเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมายมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการอย่างรอบด้านและเป็นระบบ โดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ตั้งแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับหรือวันที่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งก่อน จนถึงวันที่มีเหตุต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายใดมีรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ต้องนำรายงานนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรา ๓๔ (๒) และ (๓) หน่วยงานอาจประเมินผลสัมฤทธิ์เพียงบางเรื่องตามที่คณะกรรมการพัฒนามากกฎหมายมีข้อเสนอแนะหรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้

ข้อ ๘ ให้หน่วยงานจัดทำรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามแบบ
แบบท้าย ๑ ในกรณีที่หน่วยงานประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎเป็นการเฉพาะ ให้จัดทำรายงาน
การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎตามแบบแบบท้าย ๒

ในการจัดทำรายงานให้ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย กระชับ ครบถ้วน
และตรงประเด็น ทั้งนี้ หน่วยงานต้องระบุข้อมูล สถิติ หรือข้อเท็จจริงที่ชัดเจน
และตรวจสอบได้ประกอบการให้เหตุผลในการประเมินไว้ด้วย

ข้อ ๙ การดำเนินการในเรื่องใดที่ต้องกระทำผ่านระบบกลาง ถ้าระบบกลางยังไม่
อาจใช้งานได้

(๑) ให้หน่วยงานดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานไปพลางก่อน

(๒) ให้หน่วยงานแจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

ทราบด้วย

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่หน่วยงานมีปัญหาอุปสรรคไม่อาจปฏิบัติตามแนวทางนี้ได้ จะเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเพื่อขอยกเว้นหรือปฏิบัติเป็นอย่างอื่นเป็นกรณีไปก็ได้ เมื่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเห็นควรให้ยกเว้นหรือปฏิบัติเป็นอย่างอื่นแล้วให้หน่วยงานได้รับการยกเว้นหรือปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้ ในการนี้ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายจะกำหนดให้หน่วยงานอื่นได้รับการยกเว้นหรือปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วยก็ได้

แบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

- แบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย (แบบแนบท้าย ๑)
- แบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ (แบบแนบท้าย ๒)
 - กฎที่ก่อให้เกิดการกระทบต่อประชาชนหรือการไม่ปฏิบัติตามจะมีผลให้ต้องได้รับโทษหรือเสียสิทธิหรือกระทบต่อสถานะของบุคคลอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เฉพาะกฎนั้นเป็นการเฉพาะ (มาตรา ๓๐ วรรคสอง)

แบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ....(ระบุชื่อกฎหมาย)....

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์....
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย....
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย....

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ครอบคลุมระยะเวลาที่กำหนด
- ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)....
- ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนานโยบายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การเสนอแนะให้ประเมิน)....
- อื่น ๆ คือ....

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์.... โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย ตั้งแต่วันที่.... ถึงวันที่....

๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้....

๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับ

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด....
๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ....
๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร....
๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี
และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด....
๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ....

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญ ที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการ บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร....

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร....

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร....
๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด.....
๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร...

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว
- ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี).... ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้ อย่างไร.....

๒๐. หน่วยงานได้

- ๒๐.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร...
- ๒๐.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร...

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)....

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้ อย่างไร.....

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่....

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร...

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร...

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร....

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร....

๒๒.๓ ประชาชนมีการะหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร....

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่....

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร....

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร.....

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการและบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ และวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

วัน/เดือน/ ปี

กรณีตัวอย่าง

๑. พระราชบัญญัติกำหนดวิธีการระงับการด้ากำไรเกินสมควรจากราชการ พ.ศ. ๒๔๙๑
๒. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓
๓. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
๔. พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

๑

พระราชบัญญัติกำหนดวิธีการระงับการด้ากำไรเกินสมควร จากราชการ พ.ศ. ๒๔๙๑

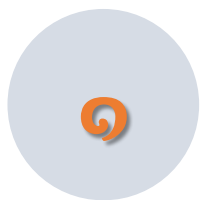
- มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาระงับการด้ากำไรเกินสมควรจากราชการ” ประกอบด้วยประธานหนึ่งนาย และกรรมการอื่นอีกแปดนาย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- มาตรา ๙...คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัย ถ้าเห็นว่าสัญญานั้นไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาที่ได้ทำขึ้นเพื่อด้ากำไรเกินสมควรจากราชการ ก็ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้สัญญาฝ่ายรัฐบาลและผู้สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบดำวินิจฉัยนั้นโดยด่วน **แต่ถ้า**คณะกรรมการเห็นว่าสัญญานั้นเข้าลักษณะเป็นสัญญาที่ได้ทำขึ้นเพื่อด้ากำไรเกินสมควรจากราชการก็ให้คณะกรรมการแจ้งดำวินิจฉัยให้ผู้สัญญาฝ่ายรัฐบาลทราบดำอนุมัติให้เลิกสัญญานั้นได้

รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาระงับการดำงำไร

เกินสมควรจากราชการ พ.ศ. 2491 “คณะแรกและคณะเดียว”

๑. พลตรี เกา เพ็ชรเด็ค
บริรักษ์ทัญทอกิจ	เป็นประธานกรรมการ.
๒. พลตรี พระสุริยสัตย์	เป็นกรรมการ
๓. หม่อมเจ้าวิมวาทิตย์ รัพีพัฒน์	เป็นกรรมการ
๔. พระยาอัครราชทรงศีล	เป็นกรรมการ
๕. พระยาอรรถกรมนนุคต	เป็นกรรมการ
๖. พระยาศรีราช โทษา	เป็นกรรมการ
๗. พระนิกรบด	เป็นกรรมการ
๘. นายหยุด แสงอุทัย	เป็นกรรมการ
๙. หม่อมเจ้าสุวิศิกร วรอรณ	เป็นกรรมการ

พระราชบัญญัติกำหนดวิธีการระงับการด้ากำไรเกินสมควร จากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อมูลและสถิติสำคัญ

- มีการตั้งคณะกรรมการในปี ๒๕๕๑ คณะเดียว
- ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายนี้ในปัจจุบัน
- ในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีกลไกทำให้ไม่เกิดการด้ากำไรเกินสมควรจากราชการ ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่า และสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติทางการค้าระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

สาระสำคัญของกฎหมาย

- ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนทำการโฆษณา ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท และเพิกถอนใบอนุญาต (ระบบอนุญาต)
- ให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณาเท่านั้น ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเพิกถอนใบอนุญาต

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง)

หน่วยงานผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครอง

กฎที่เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลสัมฤทธิ์

พระราชกฤษฎีกา ๓ ฉบับ กฎกระทรวง ๑ ฉบับ และประกาศ ๔ ฉบับ

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด ?

- ๑) เพื่อควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
- ๒) ให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณาด้วยเครื่องขยายเสียงเท่านั้น

กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้อง **กระทำการใดหรืองดเว้น
กระทำการ** ใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร ?

กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์และพัฒนาการ
ของ **เทคโนโลยี** และ **วิถีชีวิต** ของประชาชนหรือไม่ เพียงใด ?

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายฉบับนี้ คือ ?

มาตรการสำคัญเพื่อที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้คือ ?

- **ระบบอนุญาต** โดยกำหนดให้ผู้ที่ จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า ต้องขออนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ไว้ในใบอนุญาตได้
- **เงื่อนไขทั่วไป** การใช้เครื่องขยายเสียงต้องใช้ภาษาไทยเท่านั้น
- **การกำกับดูแล** พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ลดเสียงลงได้ หากก่อความรำคาญแก่ประชาชน และหากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขในใบอนุญาต สั่งให้หยุดโฆษณาได้

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร ? (ตอบเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓

มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ?

ข้อมูลการอนุญาต (๑ ต.ค. ๒๕๖๐-๒๒ ส.ค. ๒๕๖๑)

๑) **ทั่วประเทศยื่นคำขออนุญาต**

๖๒,๕๒๔ ใบ

อนุญาต ๕๗,๗๕๒ ใบ

ไม่อนุญาต ๔,๗๗๒ ใบ

๒) **สถิติรายจังหวัด**

กรุงเทพฯ

๑

๐

นครปฐม

๓,๙๗๔

๓,๖๕๔

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตาม
และการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ?

๒) สถิติรายจังหวัด (ต่อ)

ชลบุรี

คำขอ

๒๔๗

อนุญาต

๒๒๖

นครราชสีมา

๖,๙๓๓

๖,๓๓๐

ขอนแก่น

๕

๕

๓) สถิติการดำเนินคดี

๐ คดี

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่อย่างไร ?

- มาตรา ๓๗๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
- มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อ
ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้
ที่เรื่องและในประเด็นใด

- การให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณาด้วยเครื่องขยายเสียงเท่านั้น ชัดหรือแย้งกับ
มาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่

การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญา
ในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่

๒

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

ผลสัมฤทธิ์ของการตรากฎหมาย

- (๑) กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๒) หากมีการบังคับใช้ **เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย**ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๓) **ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุน**ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร ?
- (๔) เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ ?

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

กฎหมายนี้ **คุ้มค่า** หรือ **ได้สัดส่วน** เมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่อย่างไร ?

สมควร **ยกเลิก** **แก้ไข** **ปรับปรุงกฎหมาย** หรือ **กฎหมาย** หรือไม่ อย่างไร ?

สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร ?

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

- การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี โดย**กำหนดความผิดทางอาญา**ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี จำนวน ๘ ฐานความผิด โดยมีโทษปรับและจำคุก
- การอบรมฟื้นฟูจิตใจ บำบัดรักษาโรค ฝึกรอบรม พัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ค้าประเวณี โดยอนุญาตให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง**ยื่นขอจัดตั้งและดำเนินการสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ**
- การแต่งตั้งและกำหนดหน้าที่และอำนาจของ**คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ** และ**คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด**

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติฯ

- ๑) การติดต่อชักชวนการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและหน้าอับอาย หรือเป็นที่เดือดร้อนแก่สาธารณชน
- ๒) การมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณี
- ๓) การโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์หรือวิธีสาธารณะอื่นใดเพื่อติดต่อเพื่อการค้าประเวณี
- ๔) การกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในสถานการค้าประเวณี โดยกระทำต่อเยาวชนอายุ ๑๕ - ๑๘ ปี และเด็กอายุไม่ถึง ๑๕ ปี

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

๕. เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อกระทำการค้าประเวณี ไม่ว่าจะบุคคลนั้นยินยอมหรือไม่ โดยมีเหตุเพิ่มโทษถ้ากระทำต่อเยาวชนอายุ ๑๕ - ๑๘ ปี และเด็กอายุไม่ถึง ๑๕ ปี
๖. เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รู้เห็นเป็นใจกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาเด็กหรือเยาวชนอายุไม่ถึง ๑๘ ปี ไปเพื่อกระทำการค้าประเวณี
๗. เป็นเจ้าของ ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี โดยมีเหตุเพิ่มโทษถ้ามีเยาวชนอายุ ๑๕ - ๑๘ ปี และเด็กอายุไม่ถึง ๑๕ ปี ค้าประเวณีในสถานที่นั้น
๘. หลงเหลียว กักขัง ทำให้ปราศจากเสรีภาพ ทำร้ายร่างกาย ชูเชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อข่มขืนใจให้ทำการค้าประเวณี โดยมีเหตุเพิ่มโทษถ้าผู้ค้าประเวณีได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)

หน่วยงานผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กฎที่เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลสัมฤทธิ์

กฎกระทรวง ๑ ฉบับ และประกาศ ๓ ฉบับ

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด ?

วัตถุประสงค์ตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ

- โดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา สมควรลดโทษผู้กระทำการค้าประเวณีตามพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓
- เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ค้าประเวณีได้รับการอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

วัตถุประสงค์ตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ (ต่อ)

- เพื่อปราบปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองบุคคลโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี
- เพื่อปราบปรามการค้าประเวณีโดยการโฆษณาชักชวนหรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชน

วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมาย ?

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์และพัฒนาการ
ของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด ?

- ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากยังเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา จริงหรือไม่ ?
- ลักษณะของการค้าประเวณี สถานที่ค้าประเวณี และการโฆษณาชักชวน มีการเปลี่ยนแปลง
ไปหรือไม่ ?
- ยังมีความจำเป็นต้องอบรมฟื้นฟูผู้ค้าประเวณีหรือไม่ ?

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายฉบับนี้ คือ ?

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร ? (ตอบเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษอาญาตามกฎหมายอย่างไร ?

สถิติคดีเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑)
สำนักงานตำรวจแห่งชาติและศาลยุติธรรม

ปี	การจับกุม (ราย)	การจับกุม (คน)	สถิติคดีที่พิจารณาเสร็จของศาลชั้นต้น
๒๕๖๑	๒๓,๖๔๑	๒๓,๓๐๙	๒๓๕
๒๕๖๐	๒๓,๗๘๒	๒๓,๒๐๐	๑๖๕
๒๕๕๙	๒๕,๕๙๖	๒๔,๗๐๖	๒๕๙
๒๕๕๘	๔๕,๐๐๕	๔๕,๑๙๘	๓๖๒
๒๕๕๗	๓๕,๐๑๑	๓๕,๐๖๒	๓๑๔

หมายเหตุ : คดีเกี่ยวกับการค้าประเวณีส่วนใหญ่จะสิ้นสุดที่พนักงานสอบสวน โดยการเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

มีสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ?

- กลุ่มงานที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รับงบประมาณปี ๒๕๖๑ ในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการค้าประเวณีทั้งหมด ๘,๕๑๙,๕๐๐ บาท
- ปัจจุบันมีศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ๘ แห่งทั่วประเทศ โดยไม่มีสถานแรกรับหรือพัฒนาอาชีพที่ขออนุญาตดำเนินการโดยเอกชนตามพระราชบัญญัติฯ

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่อย่างไร ?

- มีความใกล้เคียงกับ **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑** ในฐานความผิดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลเพื่อกระทำการค้าประเวณี เป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท
- การบังคับใช้มีความขัดแย้งกับ **พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙** ซึ่งกำหนดให้บุคคลสามารถขออนุญาตตั้งสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งเป็นกิจการที่นำไปสู่การค้าประเวณีได้ง่าย

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อ
ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้
ที่เรื่องและในประเด็นใด

การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญา
ในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ ?

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

ผลสัมฤทธิ์ของการตรากฎหมาย

- (๑) กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๒) หากมีการบังคับใช้ **เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย**ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๓) **ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุน**ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร ?
- (๔) เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ ?

๓

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

กฎหมายนี้ **คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน**เมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่อย่างไร ?

สมควร **ยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย**หรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ?

สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร ?

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตั้งครรรภ ในวัยร่น พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

- การรับรองสิทธิของวัยร่น (บุคคลอายุ ๑๐-๒๐ ปี) ในการตัดสินใจ การรับข้อมูลข่าวสาร และความรู้ การได้รับการบริการอนามัยเจริญพันธ์ การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว การได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดตามพระราชบัญญัติ
- กำหนดหน้าที่ให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตั้งครรรภในวัยร่น เช่น การจัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา การให้คำปรึกษา และการจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนนักศึกษาที่ตั้งครรรภ

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

- กำหนดหน้าที่ให้สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น เช่น การให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการให้มีบริการให้คำปรึกษาและการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ได้ตามมาตรฐาน
- กำหนดหน้าที่ให้สถานประกอบกิจการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่น สำหรับลูกจ้างที่เป็นวัยรุ่น
- กำหนดให้มีการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน
- ให้มีคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุฑในวัยรุ่นที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และกรมอนามัย

หน่วยงานผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ ???

กฎที่เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลสัมฤทธิ์

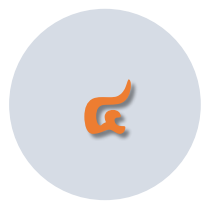
กฎกระทรวง ๓ ฉบับ และระเบียบ ๑ ฉบับ

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด ?

- การรับรองสิทธิของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์
- การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ในสถานศึกษาสำหรับนักเรียน และนักศึกษา และในสถานประกอบการสำหรับลูกจ้าง
- การจัดให้มีบริการอนามัยการเจริญพันธุ์และการให้คำปรึกษาโดยสถานบริการฯ
- การจัดให้มีสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นโดยหน่วยงานของรัฐ และเอกชน

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์และพัฒนาการ
ของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด ?

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายฉบับนี้ คือ ?

- มีกลไกบูรณาการให้การป้องกันและการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
อย่างเป็นรูปธรรม มีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ
- วัยรุ่นได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเพศและการตั้งครรภ์ และได้รับคำปรึกษาที่ดีขึ้น
- วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ได้รับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์
และได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้น

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหากการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร ? (ตอบเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุภ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

มีสัทธิการดำเนิรคดีและการล่งโทษอาญาตามกฎหมาย หรือสัทธิการปฏิบัติตาม และการบั้งคั้บการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ?

- สัทธิการตั้งครุภั้ของวัยรุ่น
- ข่าวสารและความคิดเห็นที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ

กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่อย่างไร ?

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตั้งครรภ ในวัยร่น พ.ศ. ๒๕๕๙

ผลสัมฤทธิ์ของการตรากฎหมาย

- (๑) กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๒) หากมีการบังคับใช้ **เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย**ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ?
- (๓) **ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุน**ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างไร ?
- (๔) เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่ ?

๔

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙

กฎหมายนี้ **คุ้มค่าหรือได้สัดส่วน** เมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่อย่างไร ?

สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร ?

สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร ?

กองพัฒนากฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ติดตามข่าวสารได้ที่

www.lawreform.go.th

Thai Law Reform Commission

